

OKRESNÁ PROKURATÚRA POPRAD
Štefánikova 100, 058 01 Poprad

Číslo: 1 Pv 568/18/7706-31
EEČ: 2-57-233-2019

Poprad 06.05.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 3387/12, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 19.11.2018 v čase o 07.00 hod. v Poprade, na ulici XXXXX XXXXX, v byte č. 14, nachádzajúcom sa na 5. poschodí, po predchádzajúcej slovnej hádke so svojou dcérou XXXXX, chytil do svojej pravej ruky nôž s oranžovou rukoväťou, s čepeľou o dĺžke 10 cm a nôž zdvihol nad svoju hlavu, pričom čepeľou noža smeroval na XXXXX a povedal jej: „Neser ma, lebo uvidíš" a následne dňa 22.11.2018 v čase o 11.00 hod. opäť XXXXX v byte č. 14, nachádzajúcom sa na ulici XXXXX XXXXX po predchádzajúcej hádke so svojou dcérou XXXXX, päťou jeho pravej ruky ohrozoval XXXXX a povedal jej: „Zgegneš ty hovädo", kde týmto tak vzbudil u svojej dcéry XXXXX dôvodnú obavu o život a zdravie,

Okresnému úradu v Poprade, Odboru všeobecnej vnútornej správy

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ v Poprade pod ČVS:ORP-1238/PP-PP-2018 zo dňa 23.11.2018 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku aj vznesené obvinenie XXXXX (ďalej len „obvinený“) pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm.a), b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je v predmetnom uznesení uvedené.

Obvinený pri svojom výsluchu po zákonom poučení ku skutku zo dňa 19.11.2018 uviedol, že to, čo tvrdí jeho dcéra nie je pravda. V inkriminovaný čas po zobudení sedel v kuchyni, kde jedol raňajky, pričom mal v ruke nôž, pretože si ním krájal chlieb. Prišla za ním poškodená, ktorá je jeho dcérou s tým, aby jej dal 20,- eur na účty. Následne sa pohádali, čo sa stávalo často, avšak nijako sa poškodenej nevyhrážal a ani sa týmto nožom neoháňal. Ku skutku zo dňa 22.11.2018 uviedol, že v čase okolo 7.00 hod. ráno počul, že poškodená má vo svojej izbe zapnuté rádio. Vošiel k nej do izby a slušne ju upozornil na to, aby nezapínala rádio, pretože hrozí skrat a následne požiar. Poškodená mu na to povedala, že on sa do toho nerozumie a neposlúchla ho. Ani v tomto prípade jej však nijako nehrozil a ani jej nenadával.

Čo sa týka celkového spolužitia s poškodenou obvinený uviedol, že nikdy fyzicky nezaútočil na poškodenú, alebo na jej deti. Je však pravdou, že si občas vymieňajú názory, avšak nikdy sa jej nevyhrážal. Počas týchto hádok hovorí poškodenej akurát to, že je beštia.

Poškodená pri svojom výsluchu do zápisnice ku skutku zo dňa 19.11.2018 okrem iného uviedla, že v to ráno sa dostala s obvineným do slovného konfliktu, kde na jej výčitky ohľadom zanedbávania hygieny zareagoval obvinený tak, že vstal rozzúrený z postele a začal kričať, že chce mať pokoj, kľud, pričom bol taký agresívny, vytiahol nôž s oranžovou čepelou, dvihol ho nad hlavu a začal útočiť na poškodenú a približoval sa k nej. Pritom, ako k nej postupoval s týmto nožom jej aj vulgárne nadával. Spolu s deťmi sa jej podarilo dostať do izby, kde sa zamkli. Následne spolu s deťmi z bytu odišli.

Ohľadom skutku zo dňa 22.11.2018 poškodená uviedla, že upozornila obvineného na to, aby nekradol cudzie veci, na čo on začal na ňu kričať, že sa do toho nemá čo starať, začal jej vulgárne nadávať, kde jej okrem iného povedal, aby zdochla, pričom jej ukazoval päšťou a že keď nebude ticho, tak jej rozbije ksicht.

Konflikty medzi ňou a obvineným sú pravidelné od doby, odkedy sa k obvinenému nasťahovala do bytu spolu so svojimi deťmi. Obvinený ju nikdy fyzicky nenapadol. Podľa slov poškodenej konanie obvineného v nej vzbudilo strach, bála sa ho.

Súčasťou spisu sú aj znalecké posudky vypracované za účelom posúdenia osobnosti obvineného, ako aj poškodenej.

Zo záverov znaleckého posudku týkajúceho sa osobnosti obvineného vyplýva, že u obvineného ide o organickú integritu osobnosti, spôsobenú predovšetkým

vysokým vekom. U obvineného neboli zaznamenané poruchy vnímania, pričom u neho vzhľadom na vysoký vek a tým pádom z dôvodu narušenia pamäťových procesov môže dochádzať k skresľovaniu výpovedí. Čo sa týka povahových vlastností, u obvineného dominuje iritabilita, ľahká rozrušiteľnosť a sklony k impulzivite. Pri obvinenom bolo zistené narušenie pamäťových procesov a to najmä v procese vybavovania z pamäti, čo má negatívny vplyv na reprodukcie menovaného, v ktorých môže dochádzať ku skresleniam výpovedí v podstatných znakoch.

Zo záverov znaleckého posudku týkajúceho sa osobnosti poškodenej vyplýva, že u nej boli znalkyňou zistené konfabulačné tendencie (tendencie k vlastnému dotváraniu skutočností, k vymýšľaniu, v procese vybavovania z pamäti má tendenciu nezapamätané obsahy dopĺňať vlastnými novovytvorenými obsahmi alebo skreslenými informáciami), pričom má sklon k zveličovaniu pri zvýšenom subjektivistickom nastavení, čo má za následok znižovanie spoľahlivosti jej výpovedí. U poškodenej boli zistené sklony ku skresľovaniu prežitých udalostí, pričom môže ísť o skresľovanie udalostí v podstatných znakoch.

Znalkyňa ďalej uviedla, že vzhľadom k dlhotrvajúcim konfliktom medzi poškodenou a obvineným, mohlo dôjsť k vzájomným nezhodám v takej miere, že poškodenú to viedlo k podaniu trestného oznámenia. Je málo pravdepodobné, že by si vymyslela všetky okolnosti, ktoré sú obsahom trestného oznámenia, avšak niektoré skutočnosti mohla zveličiť, skresliť a uviesť ich bez toho, žeby ich prežila. Taktiež nie je vylúčené, že jej konanie mohlo vychádzať z potreby „zbavenia sa“ otca z bytu, ktorý jej otec dal prepísať do jej vlastníctva a v ktorom chcela zostať so svojimi tromi deťmi, ktoré má v svojej osobnej starostlivosti.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Trestný zákon v ustanovení § 8 vymedzuje pojem trestného činu ako protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom tieto znaky predstavujú formálnu podmienku, resp. stránku trestného činu. Zákonnými znakmi každej skutkovej podstaty trestného činu sú štyri znaky, určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku a ak sa má teda v konkrétnom prípade konať o trestnom čine, musia byť súčasne naplnené všetky tieto v zákone uvedené znaky skutkovej podstaty trestného činu. Objektívna stránka trestného činu ako jeden zo zákonných znakov každej skutkovej podstaty trestného činu je charakterizovaná spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, pričom zahŕňa aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, čin spácha závažnejším spôsobom konania – so zbraňou a čin spácha na chránenej osobe - blízkej osobe.

Ustanovenie § 360 Trestného zákona chráni pokojné občianske spolužitie

pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chce vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty. V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok, a to možnosť vzbudenia dôvodnej obavy.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrn znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie i jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné. Z hľadiska obsahu každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná zodpovednosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti ich vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok určitej kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Okrem obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky - motív), sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. - nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nepatrná.

Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu, je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu).

Pri prečine podľa § 360 Trestného zákona je potrebné vždy brať do úvahy

okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie sa páchatel'a a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V tejto súvislosti je preto potrebné, aby bolo vyhrážanie starostlivo hodnotené, pretože toto je potrebné dôsledne odlišovať od prejavov, pri ktorých síce boli použité „silné slová“, ale tieto neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život.

V tomto smere plne poukazujem na vykonané dôkazy, ako aj na skutočnosti poukazujúce na osobnosť samotného obvineného.

Z vyššie uvedeného a zo zabezpečených dôkazov je teda je teda preukázané, že medzi obvineným a poškodenou došlo opakovane ku vzájomnému slovnému konfliktu, ktorý vznikol ako vyvrcholenie dlhodobých problémov vo vzájomnom spoluzití. Samotný obvinený tento konflikt nepopiera, podstatou konfliktu je rozdielnosť pováh a predstáv obvineného a poškodenej ohľadom vzájomného spoluzitia.

Rovnako je potrebné uviesť, že poškodená potom, čo malo dôjsť k vyhrážkam zo strany obvineného dňa 19.11.2018, keď sa jej mal vyhrážať s nožom v ruke, nezavolať ihneď políciu, ani nešla osobne podať trestné oznámenie, ale to podala prostredníctvom pošty, pričom jej muselo byť zrejmé, že pošta toto trestné oznámenie doručí najskôr až nasledujúci pracovný deň. Taktiež je potrebné uviesť, že sa poškodená do bytu vrátila, pričom musela mať vedomosť o tom, že sa tam bude nachádzať obvinený. Dokonca mu v ten deň podľa jej výpovede ešte aj otvorila dvere bytu, keď sa vracal z návštevy, pretože obvinený od tohto bytu kľúče nemá. Po zhodnotení výsledkov prípravného konania tak naplnenie vyššie uvedenej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania nemožno konštatovať, nakoľko už zo správania samotnej poškodenej, ktorá trestné oznámenie podala až s väčším časovým odstupom, čím tak vlastne negoval svoje vážne a skutočné obavy o svoj život a zdravie vyplýva, že nedošlo ku spáchaniu vyššie uvedeného prečinu.

Za danej dôkaznej situácie tak v súčasnom štádiu konania nebolo nijakým spôsobom preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty stíhaného prečinu, pokiaľ ide predovšetkým o jeho objektívnu stránku, keďže v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že došlo k právne relevantnému následku.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná a teda tento čin nie je prečinom. Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného by boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zákona.

Z pohľadu v súhrne popísaných skutočností konanie obvineného XXXXX nenaplnilo znaky prečinu nebezpečného vyhrážania, keďže konanie obvineného a v nadväznosti naň spôsobený následok nedosahovali intenzitu závažnosti predpokladanej zákonom. V posudzovanej veci vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obvineného je nutné konštatovať, že konanie obvineného nevykazuje

takú intenzitu závažnosti, aby ho bolo možné kvalifikovať ako prečin podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

S ohľadom na popisované okolnosti však nemožno opomenúť, že istá miera narušenia medziľudského spolunažívania tu nastala, keďže poškodená uvedenú udalosť oznámila orgánom Policajného zboru. Hrubým správaním uvedeným v trestnom oznámení teda mohlo dôjsť k narušeniu občianskeho spolunažívania a preto by jeho konanie mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, k prejednávaniu ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné vec postúpiť v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku, pretože v zmysle tohto ustanovenia prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Michal Sovič
prokurátor